

Kerntekst: “Want vanuit veel verdrukking en benauwdheid van hart heb ik u geschreven, onder veel tranen, niet opdat u bedroefd zou worden, maar opdat u de liefde zou leren kennen die ik overvloedig voor u heb” (2 Korinthe 2:4, HSV)

INLEIDING

Wanneer we ons verdiepen in de studie van Paulus' tweede brief aan de Korintiërs, zien we dat de apostel zeer geïnteresseerd is in het welzijn van de kerk.

Hoewel het nooit gemakkelijk is geweest om Gods wegen te volgen in deze zondige wereld, kon het in de eerste eeuw ernstige moeilijkheden met zich brengen om zichzelf christen te noemen.

Paulus bereidt de kerk voor om deze moeilijkheden, zowel intern als extern, het hoofd te bieden, en leert hen een lichaam te vormen dat verenigd is in onbaatzuchtige liefde. Uit dit advies kunnen we vandaag leren om "de geur van het leven dat tot het leven leidt" te zijn (2 Kor. 2:16).

A GODS TROOST IN HET LIJDEN — zondag

“..die ons troost in al onze beproeving, zodat wij degenen die in moeilijkheden verkeren kunnen troosten, met de troost waarmee wij zelf door God getroost worden.” (2 Korintiërs 1:4)

- 1) 2 Korintiërs is de brief waarin Paulus het meest uitgebreid spreekt over troost. De kerk maakte een moeilijke tijd door, en Paulus' vorige brief had hen in een staat van verdriet gedompeld.
- 2) Maar dat verdriet was ‘goddelijk’ en leidde tot bekering (2 Korintiërs 7:10). Paulus wil dus niet dat dat verdriet hen overweldigt, maar dat ze getroost worden.
- 3) Hij had zelf tijden meegemaakt waarin zijn leven in gevaar was geweest, en ook hij was ontmoedigd geraakt (2 Korintiërs 1:8-10). Maar God troostte hem, en nu geeft hij die troost door aan de gemeente (2 Korintiërs 1:6).
- 4) Gods troost: bevrijdt ons van angst; herinnert ons aan de keren dat Hij ons geholpen heeft; helpt ons om lijden te verdragen; leidt ons tot geestelijke rijpheid; het moedigt ons aan om voor anderen te bidden; en wij troosten elkaar zoals wij door God getroost zijn.

HEILIGHEID EN OPRECHTHEID IN DE BEDIENING — maandag

“Want dit is onze roem: het getuigenis van ons geweten dat wij ons in eenvoud en oprechtheid voor God, niet in vleselijke wijsheid, maar in genade van God gedragen hebben in de wereld, en in het bijzonder ten opzichte van u.” (2 Korintiërs 1:12)

- 5) Sommige mensen keken neer op Paulus en beschuldigden hem ervan zwak en besluiteloos te zijn (2 Kor. 10:10). Om deze reden, en zodat zijn advies ontvangen en aanvaard zou worden, was het noodzakelijk dat de apostel zich verdedigde tegen dergelijke beschuldigingen.
- 6) Als mens beschouwde hij zichzelf als onbeduidend (Efeziërs 3:8). Maar door de genade van God kon hij zich beroemen op een zuiver geweten (2 Korintiërs 1:12). Hij en zijn medewerkers konden vol vertrouwen zeggen dat hun gedrag heilig en oprecht [zuiver] was, zowel binnen als buiten de kerk.
- 7) Om deze reden waren Paulus' geschriften vrij van verborgen bedoelingen. Hij hoopte dat deze brieven gelezen en begrepen zouden worden in die context van heiligheid en oprechtheid – dat wil zeggen, geschreven uit liefde voor hen en met alleen het oog op hun welzijn (2 Korintiërs 1:13-14).

B VERSTANDIG HANDELEN — dinsdag

“En ik roep God aan tot Getuige over mijn ziel, dat ik om u te sparen niet weer naar Korinthe ben gekomen. (2 Korinthe 1:23)

- 1) In zijn eerste brief informeerde Paulus de Korintiërs over de route die hij van plan was te nemen (1 Kor. 16:5-11): Efeze → Macedonië → Korinthe → Judea.
- 2) In een latere brief (verloren, 2 Kor. 7:8) liet hij hen weten dat hij hen twee keer zou bezoeken (2 Kor. 1:15-16): Efeze → Korinthe → Macedonië → Korinthe → Judea.

Kerntekst: “Want vanuit veel verdrukking en benauwdheid van hart heb ik u geschreven, onder veel tranen, niet opdat u bedroefd zou worden, maar opdat u de liefde zou leren kennen die ik overvloedig voor u heb” (2 Korinthe 2:4, HSV)

- 3) Hij had echter zijn plannen gewijzigd en besloten om dat eerste bezoek niet af te leggen (2 Korintiërs 1:23). Deze veranderingen leidden ertoe dat sommigen hem bekritiseerden als zijnde onstabiel en besluiteloos. Waarom was hij van gedachten veranderd?
- 4) Paulus' aanwezigheid in Korinthe leek noodzakelijk vanwege de problemen daar. Maar de tegenstand die hij zou ondervinden, impliceerde een confrontatie die hij wilde vermijden, vanwege de grote liefde die hij voor hen had (2 Korintiërs 2:1-4).

VERGEVING EN HERSTEL — woensdag

"Iedereen die je vergeeft, vergeef ik ook. En wat ik vergeven heb—als er iets te vergeven was—heb ik vergeven in het bijzijn van Christus, voor jullie bestwil (2 Korintiërs 2:10)

- 5) Terwijl Paulus op weg was naar Troas, ging Titus naar Korinthe. Vanuit Troas ging Paulus naar Macedonië. Maar hij was erg van streek omdat Titus hem niet in Troas had ontmoet om hem nieuws te vertellen over de kerk in Korinthe (2 Kor. 2:12-13).
- 6) Kort daarna ontmoette Titus Paulus eindelijk in Macedonië. Hij vertelde hem hoe de kerk zeer gunstig had gereageerd op de vermaningen van de apostel (2 Kor. 7:5-9, 13-16).
- 7) Een van de kwesties die ze moesten oplossen betrof de kerkelijke discipline. Door de apostel te gehoorzamen, was de schuldige partij berispt en die had de berisping geaccepteerd. Nu vraagt Paulus hen de volgende stap te zetten: vergeving en herstel (2 Kor. 2:5-11).

DE GEUR VAN CHRISTUS — donderdag

"Want wij zijn voor God de geur van Christus onder hen die gered worden en onder hen die verloren gaan". (2 Korintiërs 2:15)

- 8) Paulus merkt op hoe God een deur opende voor de succesvolle verkondiging van het evangelie in Troas en barst uit in een jubelende lofzang: "Maar dank zij God, die ons altijd als gevangenen meevoert in de triomftocht van Christus en ons gebruikt om de geur van de kennis van Hem overal te verspreiden." (2 Korintiërs 2:14).
- 9) Als een alom verspreidende geur bereikt de kennis van Christus elke ziel. Voor de Korintiërs, net als voor ons, is deze geur van eeuwig leven. Voor degenen die de roeping afwijzen, is het echter een geur van de dood (2 Kor. 2:15-16).
- 10) Met de focus op de verantwoordelijkheid die dit met zich meebrengt, legt Paulus uit dat de boodschap oprecht moet worden gegeven, zonder persoonlijk gewin te zoeken, maar de redding van de luisteraars (2 Kor. 2:17).

"Deze trouwe boodschapper bracht het bemoedigende nieuws dat er een wonderbaarlijke verandering had plaatsgevonden onder de gelovigen in Korinthe. Velen hadden de instructie in Paulus' brief aanvaard en hadden berouw getoond over hun zonden. Hun leven was niet langer een verwijt aan het christendom, maar oefende een krachtige invloed uit ten gunste van praktische goddelijkheid. [...]
Die berouw die wordt voortgebracht door de invloed van goddelijke genade op het hart, zal leiden tot biecht en het verlaten van de zonde. Dit waren de vruchten waarvan de apostel verklaarde dat ze waren gezien in het leven van de gelovigen in Korinthe. **Ellen G. White (De Handelingen van de Apostelen, pag. 324)**